

בש"פ 4828/20 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון
בש"פ 4828/20

לפני: כבוד השופט ד' ברק-ארז

העורר: פלוני

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים
בשבתו כבית משפט לנוער מיום 7.7.2020 במ"ת
34557-05-20 שניתנה על-ידי כבוד השופטת ח'
זנדברג

תאריך ישיבה: א' באב התש"ף (22.7.2020)

בשם העורר: עו"ד מיכאל עירוני

בשם המשיב: עו"ד יוסף קנפו

החלטה

**

1. בפני ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית משפט לנוער מיום 7.7.2020 (מ"ת 34557-05-20, השופטת ח' זנדברג). בית המשפט המחוזי דחה את בקשתו של העורר, השווה במעצר מאחורי סורג ובריח, לעיון חוזר בתנאי מעצרו.

כתב האישום וההליכים עד כה

עמוד 1

2. ביום 17.5.2020 הוגש לבית המשפט המחוזי כתב אישום הכולל שני אישומים נגד העורר, שהוא קטין יליד שנת 2002. על פי המתואר באישום הראשון, ביום 23.4.2020 נפגש העורר עם שני קטינים נוספים, ע' ו-מ' (להלן: הקטינים) בשכונת גילה שבירושלים והציע להם להצית רכב בבעלותו של המתלונן עבור תמורה כספית. הקטינים הסכימו לכך וקשרו עם העורר קשר להצית את הרכב כשהם מתכננים לבצע את התוכנית בשעות הלילה המאוחרות של אותו יום. עקב חילוקי דעות שנגעו לסכום הכספי, החליט מ' שלא להצטרף לביצוע ההצתה אך נעתר לבקשתו של ע' שייתן לו את האופניים שלו לצורך כך. בשלב זה ע' הצטייד בשני בקבוקים שהכילו דלק והטמין אותם בארון מתחת לביתו. ביום 24.4.2020 לפנות בוקר, ע' רכב על האופניים האמורים למקום שבו חנה רכבו של המתלונן, שפך עליו את תכולתם של בקבוקי הדלק, שבר את אחד מחלונות הרכב באמצעות פטיש כשהוא שופך דלק אל פנים הרכב, ואז שלח בו אש באמצעות מצית. כתוצאה מכך נשרף רכבו של המתלונן כמעט כליל וכן נגרמו נזקים לשני כלי רכב נוספים שחנו בסמוך. שווי הנזקים שנגרמו לשלושת כלי הרכב עומד על קרוב ל-900,000 שקלים. בסמוך לאחר מכן, העביר העורר לע' סכום של 1,700 שקלים כחלק מהתשלום המובטח. על פי המתואר באישום השני, בסמוך לאחר האירוע המתואר באישום הראשון, במועד שאינו ידוע למדינה, קשר העורר קשר עם ע' להצתת מחסן המכיל שני אופנועים במושב הסמוך לבית שמש, תמורת תשלום. אף לכך הסכים ע', אך הדברים לא יצאו לפועל. בגין כל אלה יוחסו לעורר העבירות הבאות: הצתה לפי סעיפים 448 רישא ו-29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק), חבלה במזיד ברכב לפי סעיפים 413(ה) ו-29 לחוק, וקשר לפשע לפי סעיף 499 לחוק.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו של העורר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

4. בדיון שנערך ביום 21.5.2020 נתן העורר את הסכמתו לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר של מסוכנות. בהמשך לכך, ובשים לב לכך שהעורר הוא קטין, הורה בית המשפט המחוזי על הגשת תסקיר מאת שירות המבחן לנוער לצורך בחינת האפשרות של חלופת מעצר. בתסקיר שהוגש ביום 26.5.2020 המליץ שירות המבחן על השמתו של העורר בחלופת מעצר מוסדית, שבה מוצבים גבולות ברורים לצד טיפול רגשי, הגם צוין כי העורר עצמו מתנגד לכך ומבהיר כי הוא כופר במיוחס לו. שירות המבחן לנוער הוסיף כי אין בידו להמליץ על חלופת מעצר אחרת שתאין את מסוכנותו.

5. ביום 4.6.2020 הורה בית המשפט המחוזי על שחרורו של העורר לחלופת מעצר מוסדית בהתאם להמלצת שירות המבחן למשך שלושה חודשים בכפוף להסכמתו של העורר לכך, כך שלאחר תקופה זו ישובו הדברים ויבחנו. בהמשך לכך, העורר הודיע כי הוא מסרב להשתחרר לחלופת מעצר זו, וביום 7.6.2020 הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו עד תום ההליכים נגדו. בית המשפט הוסיף וציין כי בהתחשב בקטינותו יוכל העורר להגיש בכל עת בקשה לעיון חוזר גם אם לא יתקיימו התנאים הקבועים לכך בדיון.

6. ביום 8.6.2020 הגיש העורר בקשה לעיון חוזר בתנאי מעצרו. במסגרת זו ביקש העורר לשקול את שחרורו לחלופת מעצר בעיר מגוריו ובפיקוחם של בני משפחתו. בית המשפט המחוזי הורה על הגשת תסקיר משלים בעניינו של העורר בהדגישו כי אין לראות בכך הבעת דעה או בסיס ליצירת ציפיות אצל העורר. במסגרת התסקיר המשלים שהוגש ביום 22.6.2020 ציין שירות המבחן כי חרף התרשמותו החיובית משניים מן המפקחים המוצעים, הוא אינו סבור כי חלופת מעצר שאינה מוסדית תוכל לאיין את המסוכנות הנשקפת מן העורר, ובהתאם לכך שב והמליץ עליה.

7. נוכח האמור, בית המשפט המחוזי דחה את הבקשה לעיון חוזר. בית המשפט המחוזי קבע כי אין מקום לסטות

במקרה זה מהמלצתו המקצועית של שירות המבחן, תוך שעמד על המסוכנות הגבוהה הנשקפת מן העורר, שנוסף על ההליך דן תלויים ועומדים בעניינו שני כתבי אישום נוספים שבהם הודה בביצועם של מעשי תקיפה. בית המשפט המחוזי עמד על כך שלא די במתן אמון במפקחים כאשר לא ניתן ליתן אמון בעורר עצמו, ובהתאם לכך דחה את הבקשה לעיון חוזר. יחד עם זאת, בית המשפט המחוזי שב וציין כי אין בכך כדי למנוע מהעורר, שהוא קטין, להגיש בקשה נוספת לעיון חוזר בכל עת.

הטענות בערר

8. הערר שבפני נסב על החלטתו האחרונה של בית המשפט המחוזי. העורר טוען כי בית המשפט המחוזי שגה בכך שאימץ את המלצת שירות המבחן ונמנע מלבחון חלופת מעצר אחרת שאינה מוסדית. לשיטתו של העורר, ניתן לסמוך על הוריו וקרוביו שהוצעו כמפקחים, אשר אף שירות המבחן התרשם מהם לחיוב. העורר טוען כי הוא שוהה במעצר זה כחודשיים, תקופה שהיא לא מבטלת מבחינת קטין שעצור לראשונה בחייו, וכי מכיוון שבשלב זה לא ברור מתי משפטו יסתיים סביר להניח שישהה בבית המעצר תקופה ארוכה. לטענת העורר, שגה בית המשפט המחוזי בכך ששלל את האפשרות למעצר בפיקוח אלקטרוני, בה בשעה שאף בעניינים של בגירים, בנסיבות דומות ואך חמורות יותר, בתי המשפט נוקטים בגישה מקלה יותר. אשר על כן, העורר טוען כי יש לקבל את הערר ולאפשר לו לשהות בחלופת מעצר בבית דודתו בפיקוח הוריו ודודיו, בין כחלופת מעצר ובין במתכונת של מעצר בפיקוח אלקטרוני.

9. הדיון בפני התקיים ביום 22.7.2020. העורר הטעים במסגרתו כי הוא מתנגד להשמטת טיפולית מאחר שהוא כופר בעבירות המיוחסות לו ועל כן סבור שאין בכך כל תוחלת. עוד הוא פנה לאמור בתסקיר שירות המבחן באשר להיבטים החיוביים בהתנהלותו, תוך הטעמה כי במסגרת של פיקוח אלקטרוני ממילא לא ימצא בקשר עם הגורמים השוליים שיוחסה לו התרועעות עמם.

10. מנגד, המדינה ביקשה לדחות את הערר כשהיא סומכת את ידיה על החלטותיו של בית המשפט המחוזי ועל תסקירי שירות המבחן שהוכנו בעניינו של העורר. בהתייחס לשאלת בית המשפט בנוגע להתאמתה של החלופה המוצעת לעורר נוכח כפירתו במיוחס לו ציינה המדינה, על דעת שירות המבחן לנוער, כי שילוב במסגרת מוסדית אינו כרוך בקבלת אחריות ואינו סותר את חזקת החפות העומדת לעורר.

דיון והכרעה

11. לאחר שבחנתי את הדברים אני סבורה כי דין הערר להידחות.

12. המסוכנות העולה מכתב האישום המיוחס לעורר היא מובהקת. במקביל לכך, עמדתו המקצועית של שירות המבחן לנוער ביחס להזדקקותו של העורר בחלופת מעצר מוסדית היא נחרצת, ועולה אף עד כדי נקיטת לשון של "הכרח". אכן, הדברים הם בבחינת המלצה בלבד, אולם בשים לב למכלול הנסיבות לא ראיתי טעם לסטות מכך.

13. אין לי ספק שהוריו של העורר הם מחויבים, ואף התייצבותם לדיון והדאגה שניבטה מעיניהם העידו על כך

בבירור. אולם, לא תמיד די בכך. לצערי, נראה כי בצומת הנוכחי, זהו מצב הדברים בענייננו.

14. אני סבורה אפוא כי אין לסטות מן המסקנה כי על העורר להישאר במעצר עד תום ההליכים מאחורי סורג ובריח, כאשר במידה לא מבוטלת "המפתח בידו". ככל שיביע עניין לעבור למסגרת מוסדית זכותו שמורה לו לפנות בעניין לבית המשפט המחוזי.

15. סוף דבר: הערר נדחה.

ניתנה היום, ה' באב התש"ף (26.7.2020).

ש ו פ ט ת
